

ORIGINAL TEXT

मौत से ठन गई

- अटल बिहारी वाजपेयी

ठन गई!

मौत से ठन गई!

जूझने का मेरा इरादा न था,

मोड़ पर मिलेंगे इसका वादा न था

रास्ता रोक कर वह खड़ी हो गई,

यों लगा ज़िंदगी से बड़ी हो गई

मौत की उमर क्या है? दो पल भी नहीं,

ज़िंदगी-सिलसिला, आज-कल की नहीं

मैं जी भर जिया, मैं मन से मरूँ,

लौटकर आऊँगा, कूच से क्यों डरूँ?

तू दबे पाँव, चोरी-छिपे से न आ,

सामने वार कर फिर मुझे आज़मा

मौत से बेखबर, ज़िंदगी का सफ़र,

शाम हर सुरमई, रात बंसी का स्वर

बात ऐसी नहीं कि कोई ग़म ही नहीं,

दर्द अपने-पराए कुछ कम भी नहीं

प्यार इतना परायों से मुझको मिला,

न अपनों से बाक़ी है कोई गिला

हर चुनौती से दो हाथ मैंने किए,

आँधियों में जलाए हैं बुझते दिए

आज झकझोरता तेज़ तूफ़ान है,

नाव भँवरों की बाँहों में मेहमान है

पार पाने का क़ायम मगर हौसला,

ਦੇਖ ਤੇਵਰ ਤੂਫਾਂ ਕਾ, ਤੇਵਰੀ ਤਨ ਗੈਈ,
ਮੈਤ ਸੇ ਠਨ ਗੈਈ।

Dogri Translation:

ਮੈਤ ਨੈ ਛਿੜੀ ਗੈਈ

(ਅਨੁਵਾਦਕ - ਹੀਨਾ ਚੌਧਰੀ, *Ph.D Scholar, Department of Dogri University of Jammu*)

ਧੱਕਨੇ ਦਾ ਮੇਰਾ ਝਰਾਦਾ ਨੇਹਾ
ਮੋਡਰ ਮਿਲਗੇ ਏਹ ਵਾਦਾ ਨੇਹਾ
ਰਸਤਾ ਰੋਕਿਯੈ ਓਹ ਖੜੋਈ ਗੈਈ
ਬੜੀਆ ਜਿੰਦਗੀ ਸ਼ਾ ਮਤੀ ਮਠੋਈ ਗੈਈ
ਮੈਤੀ ਦੀ ਤਮਰ ਕੇਹ? ਦੋ ਪਲ ਬੀ ਨੇਈ
ਜਿੰਦਗੀ ਸਿਲਸਿਲਾ, ਅੱਜ ਕਲ ਦਾ ਨੇਈ
ਮੈਂ ਰਜਿਯੈ ਜਿਧਾ, ਮੈਂ ਮਨੈ ਨੈ ਮਰਾਂ
ਪਰਤਿਧੈ ਔਡ, ਕੂਚ ਸ਼ਾ ਕੀ ਢਰਾਂ
ਤੂ ਪੁਲਿੰ ਪੈਰੋਂ, ਚੋਰੀ ਛਪੈ ਨਿੰ ਆ
ਸਾਮਨੇ ਵਾਰ ਕਰ ਫ਼ਹੀ ਮਿਗੀ ਅਜਮਾ
ਮੈਤੀ ਸ਼ਾ ਬੇਖਬਰ, ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਫਰ
ਹਰ ਸੰਭ ਸੁਰਮੈਈ, ਰਾਤ ਬੰਝਲੀ ਦਾ ਸੁਰ
ਗਲਲ ਏਸੀ ਨੇਈ ਜੇ ਕੋਈ ਦੁਖ ਗੈ ਨੇਈ
ਦਰਦ ਅਪਨੇ-ਬਗਾਨੇ ਦਨਾਂ ਘਟ੍ਟ ਬੀ ਨੇਈ
ਧਾਰ ਇਨ੍ਹਾ ਮਿਗੀ ਬਗਾਨ੍ਹੇ ਸ਼ਾ ਥ੍ਹੋਆ
ਨਾ ਅਪਨੇਂ ਨੈ ਕੋਈ ਗਿਲਾ ਬੀ ਹੋਆ
ਹਰ ਚਨੌਤੀ ਨੈ ਦੋ ਹਤਿ ਮੌਂ ਕੀਤੇ ਸਦਾ
ਨਹੀਂਦੇਂ ਚ ਬਾਲੇ ਨ ਬੁਝਦੇ ਦਿਧੇ ਸਦਾ
ਅੱਜ ਝੰਝੀਡਾਦਾ ਤੇਜ ਤੂਫਾਨ ਏ
ਮਛੁਆ ਭੌਡੇ ਦੀ ਬਾਹੀਂ ਚ ਮੇਹਮਾਨ ਏ
ਪਾਰ ਪਾਨੇ ਦਾ ਕਾਧਮ ਮਗਰ ਹੈਸਲਾ

ਦਿਕਖੀ ਤੇਵਰ ਤੂਫਾਨ ਦੇ, ਤੇਵਰੀ ਅੜ੍ਹੀ ਗੇਈ
ਮੌਤ ਨੈ ਛਿੜੀ ਗੇਈ।
ਮੌਤ ਨੈ ਛਿੜੀ ਗੇਈ।

English Translation:

A Battle with Death

Death has been challenged!
Death has been challenged!
I had no intention of fighting,
No promise was made to meet at the turn.
She stood blocking the path,
Suddenly seeming greater than life itself.
What is the age of death? Not even two moments,
Life is an endless chain, not merely of today and tomorrow.
I have lived life to the fullest,
Why should I accept death willingly?
I shall return again — why fear the grave?
Come not on silent feet, not stealthily in hiding,
Strike from the front, then put me to the test.
Carefree of death, this journey of life,
Every evening painted warrior-like, every night the melody of the flute in rebellion.
It's not that there is no sorrow at all,
The pain of near and dear is never any less.
So much love came to me from strangers,
Yet no complaint remains against my own.
Every challenge I have faced with both hands wide open,
In raging storms, the lamps have been kept burning.
Today a fierce storm shakes everything,
The boat is a guest in the arms of whirlpools.
The resolve to reach the other shore still stands firm,
But seeing the fury of the storm, even courage has stiffened